

377/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet a katasztrófa-egészségügyi ellátásról

hatályos: 2012.01.01 -

A Kormány az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (1) bekezdés *e)* pontjában, valamint a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 80. § *b)* és *h)–i)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) E rendelet hatálya kiterjed a katasztrófa-egészségügyi ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatókra, az ellátásban e rendelet alapján közreműködő jogi személyekre és természetes személyekre, valamint a katasztrófa-egészségügyi ellátást igénybe vevőkre.

(2) E rendelet rendelkezéseit

a) az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 228. § (2) bekezdésében foglalt esemény, illetve

b) ha külön jogszabály másként nem rendelkezik, a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 3. § 5. pontjában meghatározott katasztrófa

bekövetkezése esetén kell alkalmazni.

2. § (1) A megyei, fővárosi egészségügyi védelmi bizottság (a továbbiakban: megyei egészségügyi védelmi bizottság) illetékessége a megyére, illetve a fővárosra terjed ki.

(2) A megyei egészségügyi védelmi bizottság elnöke a megyei egészségügyi védelmi bizottság illetékessége szerinti megyei vagy fővárosi kormányhivatal vezetője.

(3) A megyei egészségügyi védelmi bizottság tagja

a) a megyei, fővárosi tisztifőorvos,

b) a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet térségi egészségszervezési központjának vezetője, és

c) az országos tisztifőorvos által kijelölt személy.

(4) A megyei egészségügyi védelmi bizottság állandó meghívottja tanácskozási joggal

a) a megyei egészségügyi védelmi bizottság illetékességi területéhez tartozó gyógyintézet igazgatói,

b) az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által kijelölt személy, és

c) az Országos Mentőszolgálat képviselője.

(5) A megyei egészségügyi védelmi bizottság elnöke az ülésre tanácskozási joggal más személyeket is meghívhat.

(6) A megyei egészségügyi védelmi bizottság testületi szerv.

(7) A megyei egészségügyi védelmi bizottság döntéseit szavazattöbbséggel hozza, szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(8) A megyei egészségügyi védelmi bizottság üléseit az elnök hívja össze és vezeti. A megyei egészségügyi védelmi bizottságot szükség esetén, de legalább évente össze kell hívni. A megyei egészségügyi védelmi bizottság működésének részletes szabályait ügyrendje határozza meg.

3. § (1) Az Eütv. 228. § (2) bekezdése szerinti esemény bekövetkezése esetén

a) ha a megyei egészségügyi védelmi bizottság az eseményt egészségügyi válsághelyzetté minősíti, erről haladéktalanul tájékoztatja az országos tisztifőorvost, a közigazgatás-szervezésért felelős minisztert, az egészségügyért felelős minisztert és a megyei (fővárosi) védelmi bizottságot, valamint gondoskodik az egészségügyi válsághelyzetté minősítésnek a közszolgálati műsorszolgáltatók, illetve – lehetőség szerint – a körzeti, illetve helyi műsorszolgáltatók és legalább egy országos napilap (a továbbiakban együtt: média) általi, lehető legrövidebb időn belül történő közzétételéről;

b) ha az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter és az egészségügyért felelős miniszter közös előterjesztése alapján a Kormány az eseményt egészségügyi válsághelyzetté minősíti, haladéktalanul gondoskodik az egészségügyi válsághelyzetté minősítésnek a média általi, lehető legrövidebb időn belül történő közzétételéről.

(2) A megyei egészségügyi védelmi bizottság elnöke vagy a Kormány az Eütv. 228. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti egészségügyi válsághelyzetté minősítés során annak megítélésénél, hogy a más gyógyintézet általi betegellátás aránytalan nehézséggel jár-e, az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény 4/A. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott elvi elérhetőség szabályait és a gyógyintézetben ellátott betegek érdekeit veszi figyelembe.

(3) Ha a megyei egészségügyi védelmi bizottság elnöke az egészségügyi válsághelyzetet előidéző esemény bekövetkezését észleli, vagy erről az érintett egészségügyi szolgáltató vagy a területi szakellátási kötelezettséggel rendelkező szerv értesíti, ezt haladéktalanul köteles jelenteni a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter, az egészségügyért felelős miniszter és az országos tisztifőorvos részére.

(4) Az egészségügyi válsághelyzet által érintett terület kiterjedésének megítélésénél az egészségügyi válsághelyzetet előidéző esemény területi kiterjedésén túl a következmények felszámolásába bevont vagy előreláthatóan bevonandó egészségügyi szolgáltatók földrajzi elhelyezkedését is figyelembe kell venni.

(5) Az egészségügyi válsághelyzet megszűnéskor a Kormány vagy a megyei egészségügyi védelmi bizottság dönt az egészségügyi válsághelyzetté minősítés visszavonásáról. Az

egészségügyi válsághelyzetté minősítés visszavonására az (1) bekezdést megfelelően alkalmazni kell.

4. § (1) A megyei egészségügyi védelmi bizottság az illetékességi területén az alapellátás körzethatárait, a járó-, illetve fekvőbeteg-szakellátáson belül a tevékenységek szakmai megoszlását, az ellátási terület határait, a betegbeutalás rendjét, továbbá a fekvőbeteg-gyógyintézetek ágyszámát egészségügyi válsághelyzet esetén átmenetileg módosíthatja, és erről az érintetteket a helyben szokásos módon, soron kívül tájékoztatja. A megyei egészségügyi védelmi bizottság irányítja a közegészségügyi és járványügyi feladatok egészségügyi válsághelyzet idején történő végrehajtását.

(2) A Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek egészségügyi szolgálatai a katasztrófavédelmi tervüknek megfelelően, szervezeti kereteiket és irányítási rendjüket megtartva vesznek részt a katasztrófa-egészségügyi feladatok ellátásában.

5. § (1) Az Eütv. 228. § (2) bekezdés *a*) pontja szerinti egészségügyi válsághelyzet esetén a megyei egészségügyi védelmi bizottság vagy az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter a katasztrófavédelmi tervben e célra kijelölt egészségügyi szolgáltatók részére határozatban elrendelheti szükséggyógyintézet telepítését. A telepítésre kerülő szükséggyógyintézet részére a megyei egészségügyi védelmi bizottság vagy az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter átmeneti működési engedélyt ad ki.

(2) A szükséggyógyintézetnek a működés megkezdéséhez és folytatásához

a) az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásához szükséges, külön jogszabályban meghatározott személyi, tárgyi és a szakmai környezeti követelménynek nem kell megfelelnie, e követelményeknek azonban lehetőség szerint eleget kell tennie,

b) nem kell rendelkeznie felelősségbiztosítással.

6. § (1) Az Eütv. 228. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti egészségügyi válsághelyzet esetén az egészségügyi válsághelyzettel érintett gyógyintézet átmeneti működtetését a gyógyintézet székhelye szerint illetékes

a) megyei egészségügyi védelmi bizottság által az egészségügyi válsághelyzettel érintett gyógyintézet működtetésével megbízott személy,

b) megyei egészségügyi védelmi bizottság által megbízott megyei népegészségügyi szakigazgatási szerv, vagy

c) megyei egészségügyi védelmi bizottság által kötelezett, más egészségügyi szolgáltató biztosítja.

(2) A megyei egészségügyi védelmi bizottság vagy az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter az egészségügyi válsághelyzetté minősítő határozatában rendelkezik az egészségügyi válsághelyzettel érintett gyógyintézet átmeneti működtetésének (1) bekezdés szerinti

formájáról. A határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható. Az egészségügyi válsághelyzettel érintett gyógyintézet folyamatos működtetése érdekében meghozott közigazgatási hatósági intézkedések érintettje köteles az intézkedéseket túrni és azok végrehajtásában közreműködni.

(3) A megyei egészségügyi védelmi bizottság vagy az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter az egészségügyi válsághelyzettel érintett gyógyintézet működési engedélyét az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja esetében visszavonja, és egyúttal a gyógyintézetet az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerint átmenetileg működtetőnek kiadja az átmeneti működési engedélyt. Az átmeneti működési engedély kiadására az 5. § (2) bekezdés *a)* pontját értelemszerűen alkalmazni kell.

(4) Az egészségügyi válsághelyzettel érintett gyógyintézet finanszírozási szerződése a működési engedélye visszavonásával megszűnik. A (3) bekezdés szerinti átmeneti működési engedéllyel rendelkező gyógyintézet átmeneti működtetője az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral 24 órán belül finanszírozási szerződést köt. A finanszírozási szerződés megszűnése esetén a finanszírozási szerződés megszűnésével érintett szolgáltató által jelentett és részére a finanszírozó által el nem számolt teljesítmények után járó díjat a finanszírozó a gyógyintézetet átmenetileg működtető részére utalványozza. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényben foglaltakra tekintettel a gyógyintézetet átmenetileg működtető az utalványozott összeget és az általa elszámolt teljesítmények után kapott finanszírozási összeget elkülönített számlán kezeli, és azt kizárólag a gyógyintézet gyógyító-megelőző tevékenységére használhatja fel. Az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti szolgáltató az általa átmenetileg működtetett gyógyintézetben elvégzett és jelentett teljesítménye után az átmeneti működtetési kötelezettség fennállásáig jogosult a díjazásra, ez a teljesítmény nem érinti a szolgáltató általános szabályok szerint finanszírozott teljesítményét.

(5) A gyógyintézet ingó és ingatlan vagyonával kapcsolatban a megyei egészségügyi védelmi bizottság a gyógyintézet további működtetése érdekében haladéktalanul dönt a közigazgatási hatósági eljárás szerinti biztosítási intézkedésről, illetve a végrehajtáshoz igénybe vehető eszközről.

(6) A gyógyintézetet átmenetileg működtető köteles az igénybe vett ingó és ingatlan vagyontárgyak mennyiségét – ide nem értve a betegellátás érdekében felhasznált eszközöket és készítményeket – és állagát megóvni, és az egészségügyi válsághelyzet megszűnése után azokat a tulajdonosnak (fenntartónak) vagy a tulajdonos (fenntartó) rendelkezése szerint az egészségügyi válsághelyzet után a gyógyintézetet működtető egészségügyi szolgáltatónak átadni. Az igénybe vett ingó és ingatlan vagyontárgyokról az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv, illetve az egészségügyi válsághelyzettel érintett jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező társaság közreműködésével lehetőség szerint leltárt kell készíteni.

(7) A gyógyintézetet az (1) bekezdés szerint átmenetileg működtető és a megyei egészségügyi védelmi bizottság köteles együttműködni az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervvel a betegellátás zavartalanságának mielőbbi biztosítása és az átmeneti működtetés mielőbbi megszüntetése érdekében.

(8) Az egészségügyi válsághelyzetté minősítés nem érinti az egészségügyi válsághelyzettel érintett szolgáltató által foglalkoztatott, illetve az e szolgáltatónál az egészségügyi tevékenység végzésében egyéb jogviszony keretében közreműködő egészségügyi dolgozó

egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszonyát. A gyógyintézet (1) bekezdés szerinti átmeneti működtetése esetén az egészségügyi dolgozó kirendelésére vonatkozó szabályokat az egészségügyi válsághelyzet idején alkalmazandó jogszabályokban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(9) Az egészségügyi válsághelyzetté minősítés nem érinti az egészségügyi válsághelyzettel érintett szolgáltató által korábban kötött azon szerződéseket, amelyek az egészségügyi ellátás zavartalan és folyamatos biztosításához szükségesek, a szerződés szerinti teljesítés az egészségügyi válsághelyzet ideje alatt nem tagadható meg. Az egészségügyi válsághelyzet ideje alatt a gyógyintézet működéséhez szükséges közüzemi szolgáltatásokat biztosítani kell. Az átmeneti működtető a szerződések módosítására, megszüntetésére és új szerződések kötésére csak annyiban jogosult, amennyiben az a betegellátás folyamatos biztosításához elengedhetetlenül szükséges.

(10) Az egészségügyi válsághelyzet visszavonásával megszűnik a gyógyintézetet az (1) bekezdés szerint átmenetileg működtető működtetési kötelezettsége. A megyei egészségügyi védelmi bizottság vagy az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter az egészségügyi válsághelyzetté minősítés visszavonását követő 24 órán belül visszavonja az átmeneti működési engedélyt. Az átmeneti működési engedély visszavonásával megszűnik az átmeneti működtetőnek a gyógyintézetre vonatkozó finanszírozási szerződése. A gyógyintézetet átmenetileg működtető köteles elszámolást készíteni az átmeneti működéssel kapcsolatos finanszírozási díjakról, az általa kötött vagy módosított szerződésekről.

7. § (1) Egészségügyi válsághelyzet esetén az Eütv. 229. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi tevékenység végzése céljából történő kirendelés vonatkozhat

a) meghatározott személyre,

b) az egészségügyi szolgáltatónál meghatározott számú, továbbá meghatározott képzettséggel rendelkező egészségügyi dolgozóra, vagy

c) az Eütv. 228. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott egészségügyi válsághelyzet esetén az egészségügyi válsághelyzettel érintett gyógyintézetben egészségügyi tevékenységet folytató egészségügyi dolgozókra.

(2) Az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti célból nem rendelhető ki a

a) terhes nő,

b) 6 éven aluli gyermeket nevelő nő,

c) 14 éven aluli gyermeket egyedül nevelő személy,

d) 3 vagy ennél több 14 éven aluli gyermeket nevelő személy, valamint

e) vele közös háztartásban élő, állandó ápolásra vagy gondozásra szoruló közeli hozzátartozóját egyedül ellátó személy.

(3) A kirendelésről

a) a megyei egészségügyi védelmi bizottság vagy

b) az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter

határozattal dönt.

(4) Sürgős esetben a kirendelés szóban is történhet, ebben az esetben a kirendelést a szóbeli közlést követő három napon belül írásba kell foglalni. A kirendelési határozat a jogorvoslatra tekintet nélkül azonnal végrehajtható.

(5) Ha a kirendelésről az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter dönt, határozatát közli a kirendelés helye szerint illetékes megyei egészségügyi védelmi bizottsággal.

(6) Az egészségügyi szolgáltató vezetője az (1) bekezdés b) pontja szerinti kirendelést követően

a) a kirendelésben meghatározott határidőn belül, de legkésőbb a közléstől számított 24 órán belül,

b) az Eütv. 228. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben haladéktalanul

írásban kijelöli a kirendelésben foglalt követelményeknek megfelelő személyeket. A kijelölésre a (4) bekezdésben foglaltak értelemszerűen alkalmazhatók.

(7) A kirendelt személynek a kirendelés helyére történő szállításáról szükség esetén a kirendelt személy lakóhelye, illetve tartózkodási helye szerint illetékes megyei egészségügyi védelmi bizottság gondoskodik.

(8) Ha a kirendelt személy lakóhelye, illetve tartózkodási helye és a kirendelés helye közötti napi közlekedésre nincs lehetőség, illetve ez aránytalan nehézséggel járna, a kirendelt személy elhelyezéséről és ellátásáról szükség esetén

a) fekvőbeteg-gyógyintézethez való kirendelés esetén a fekvőbeteg-gyógyintézet,

b) háziorvosi, illetve járóbeteg-szakellátási feladatra történő kirendelés esetén a kirendelés helye szerinti önkormányzattal együttműködve a kirendelés helye szerint illetékes megyei egészségügyi védelmi bizottság

gondoskodik.

8. § (1) Egészségügyi válsághelyzet esetén a közép- vagy felsőfokú egészségügyi szakképzésben, főiskolai vagy egyetemi szintű egészségügyi alapképzésben, felsőoktatásban szociális alapképzésben, valamint az egészségügyi és szociális akkreditált iskolai rendszerű szakképzésben nappali tagozaton részt vevő személy katasztrófa-egészségügyi ellátási feladatokra beleegyezése esetén legfeljebb két hónap időtartamra igénybe vehető. Az igénybe vett személy ezen időtartam alatt az egyéb polgári védelmi kötelezettsége teljesítése alól mentesül.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy

a) által ellátandó feladatot és a feladatellátás helyét az egészségügyi válsághelyzet által érintett területen működő megyei egészségügyi védelmi bizottság jelöli ki;

b) megfelelő helyre történő eljuttatásáról szükség esetén a lakóhelye, illetve tartózkodási helye szerint illetékes megyei egészségügyi védelmi bizottság gondoskodik;

c) elhelyezéséről és ellátásáról a 7. § (8) bekezdésében meghatározottak szerint kell gondoskodni.

(3) Az Eütv. 228. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott egészségügyi válsághelyzet esetén az érintett megyei egészségügyi védelmi bizottság a megyei (fővárosi) védelmi bizottságnál szükség szerint kezdeményezi a polgári védelmi szervezetek alkalmazását.

9. § (1) A katasztrófa-egészségügyi ellátásra történő felkészülés érdekében az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter elrendelheti a megyei egészségügyi védelmi bizottság által kijelölt egészségügyi szolgáltató vagy egyéb, a katasztrófa-egészségügyi feladatokra igénybe vehető szervezetek részére tervezési, felkészülési feladatok végrehajtását.

(2) A katasztrófa-egészségügyi ellátásra történő felkészülés keretében

a) az országos tisztifőorvos javaslatára a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter egyetértésével az egészségügyért felelős miniszter közvetlenül vagy a megyei egészségügyi védelmi bizottság útján elrendelheti, ebben az esetben szervezi és irányítja az országos katasztrófa-egészségügyi gyakorlat végrehajtását;

b) a megyei egészségügyi védelmi bizottság a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter és az egészségügyért felelős miniszter előzetes jóváhagyásával – a megyei (fővárosi) védelmi bizottsággal egyeztetve – önállóan vagy a védelemben részt vevő területi szervezetekkel együttműködve helyi katasztrófa-egészségügyi gyakorlatot, továbbá az egészségügyi válsághelyzet idejére vonatkozó szakmai előírások elsajátítására katasztrófa-egészségügyi kiképzést rendelhet el.

(3) A gyakorlatra, illetve kiképzésre a megyei egészségügyi védelmi bizottság által – a 7. § (2) bekezdésében meghatározott személy kivételével – az Eütv. 229. § (3) bekezdése alapján kirendelhető egészségügyi dolgozó, illetve a polgári védelmi kötelezettség keretében igénybe veendő személy jelölhető ki.

(4) Az érintett személyeket, illetve egészségügyi szolgáltatókat a gyakorlat, illetve a kiképzés helyéről és időtartamáról a gyakorlat, illetve kiképzés előtt legalább 30 nappal értesíteni kell.

(5) A gyakorlatot, illetve kiképzést elrendelő a részvétel alól az egészségügyi dolgozót kérelmére indokolt esetben felmentheti. A felmentés iránti kérelmet legalább a gyakorlat, illetve kiképzés megkezdését megelőző harmadik napig, rendkívül indokolt esetben a gyakorlat, illetve kiképzés megkezdéséig kell benyújtani.

(6) Az országos intézetek, az orvostudományi egyetemek, valamint az egészségügyi szak- és főiskolák a megyei népegészségügyi szakigazgatási szervek felkérésére a (2) bekezdés b)

pontja szerinti kiképzés céljára oktatót biztosítanak. A felkérés alapján az országos intézet, az orvostudományi egyetem, illetve az egészségügyi szak- és főiskola vezetője a kiképzés előtt legalább 30 nappal e feladat ellátására az oktatót kijelöli.

(7) A katasztrófa-egészségügyi

a) gyakorlatra történő kijelölés időtartama kétévente, személyenként a 72 órát,

b) kiképzésre történő kijelölés időtartama kétévente, személyenként a 40 órát

nem haladhatja meg.

(8) A gyakorlaton, illetve kiképzésen való részvétel időtartamára az egészségügyi dolgozót,

a) ha munkavégzésre irányuló jogviszonyban áll, a munkáltató által folyósított időarányos munkabér,

b) egyéb esetben a megyei intézet által megállapított és folyósított – a munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló, munkaköre szerint ugyanolyan tevékenységet végző, teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók átlagos havi munkabérének alapulvételével meghatározott – díj illeti meg.

(9) A gyakorlattal, illetve kiképzéssel kapcsolatos költségeket az egészségügyért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium költségvetéséből megtéríti.

(10) A gyakorlat, illetve a kiképzés elrendeléséről az elrendelő tájékoztatja a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek egészségügyi szolgálatainak vezetőit, és biztosítja az általuk kijelölt személyek részvételét a gyakorlaton.

10. § (1) A megyei (fővárosi) védelmi bizottság a megyei egészségügyi védelmi bizottsággal együttműködve, annak igényei alapján tervezi és biztosítja a katasztrófa-egészségügyi ellátáshoz szükségessé váló objektum kiürítését és átadását, továbbá a szükséggyógyintézet telepítéséhez és működtetéséhez nélkülözhetetlen szállításokat és infrastrukturális ellátást, beleértve a fertőtlenítéshez, járványmegelőzéshez és egyéb közegészségügyi feladatokhoz szükséges felszereléseket és személyeket is.

(2) A megyei egészségügyi védelmi bizottság katasztrófa-egészségügyi tervezési tevékenységéhez a megyei (fővárosi) védelmi bizottság által egészségügyi célra kijelölt objektum működtetője a szükséges adatokat és információkat rendelkezésre bocsátja.

11. § (1) Az állam egészségügyi válsághelyzet esetére elsősorban a szükséggyógyintézetek működéséhez, továbbá a katasztrófa-egészségügyi ellátáshoz szükséges gyógyszerek, egészségügyi anyagok és eszközök biztosítása céljából Állami Egészségügyi Tartalékot tart fenn.

(2) Az Állami Egészségügyi Tartalék igénybevételéről az egészségügyért felelős miniszter kezdeményezésére a Kormány rendelkezik. A sürgősségi fekvőbeteg-ellátásban váratlanul bekövetkező hiányok kezelésére, konkrét ellátási feladatok megoldása céljából az egészségügyért felelős miniszter is engedélyezheti készletek kiadását. Ebben az esetben az egészségügyért felelős miniszter erről a Kormányt tájékoztatja.

(3) Az Állami Egészségügyi Tartalék fenntartásának költségeit az egészségügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium fejezeti költségvetése tartalmazza.

(4) Az Állami Egészségügyi Tartalékkal való gazdálkodás részletes szabályait külön jogszabály határozza meg.

12. § Az Eütv. 230. § (5) bekezdésében meghatározott térítést a központi költségvetés az egészségügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium fejezeti költségvetésén belül

a) a működési kiadások tekintetében az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat,

b) az egészségügyi anyagok beszerzése tekintetében az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet

költségvetésében biztosítja.

13. § A katasztrófa-egészségügyi ellátásban részt vevő,

a) az Egészségbiztosítási Alap terhére finanszírozott egészségügyi szolgáltató – a katasztrófa-egészségügyi ellátással kapcsolatosan felmerülő többletbeszerzések kivételével – önállóan végzi az ellátás folyamatosságához szükséges egészségügyi beszerzéseit,

b) nem az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott önálló szükséggyógyintézet részére az ellátás folyamatosságához szükséges egészségügyi beszerzéseket, valamint az Egészségbiztosítási Alap terhére finanszírozott egészségügyi szolgáltatók egészségügyi többletbeszerzéseit az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet végzi.

14. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2011. december 31-én 23.00 órakor lép hatályba.

(2) Az 1–13. §, a 15. § és a 16. § 2012. január 1-jén lép hatályba.

15. § Hatályát veszti az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgáltról, a népegészségügyi szakigazgatási feladatok ellátásáról, valamint a gyógyszerészeti államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 323/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 12. § (5) bekezdés c) pont *ck*) alpontja.

16. § Hatályát veszti a katasztrófa-egészségügyi ellátásról szóló 158/1999. (XI. 19.) Korm. rendelet.

17. §¹

¹ A 17. § a 2010: CXXX. törvény 12. § (2) bekezdése alapján hatályát veszítette.